

Čuk na palci

Izhaja dne 1., 10. in 20. vsakega meseca. — Uredništvo in upravištvo v Gorici, Via C. Favetti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik France Podberšič. — Cena oglasa: 1 milimeter višine v širini enega stolpa L. — 80, za trgoške reklame, Bančna obvestila, poslana, osmrtnice vabila, naznanila itd., vsaka vrsta 1 L. — Celoletna naročnina 15 L. — Za inozemstvo 22.50 L.

Leto II.

GORICA, dne 20. junija 1923

št. 18.

»ČUK NA PALCI« zaključuje z današnje številko prvo leto svojega življenja. Zato si šteje v dolžnost, da se javno zahvali vsem svojim cenj. naročnikom in čitateljem, ki so ga podpirali denarno ali z dopisi. Vsem ključ: Bog Vas živi! Obenem vabi na naročbo za drugo polovico leta 1924. Naročnina od 1. julija do 31. decembra 1923 znaša L. 7.50, za inozemstvo L. 11.25. Na naročila brez naprej poslane naročnine se uprava ne ozira. — Stopite v krog Čuka na palci! Čim večji bo krog, tim lepše bo pel Čuk!

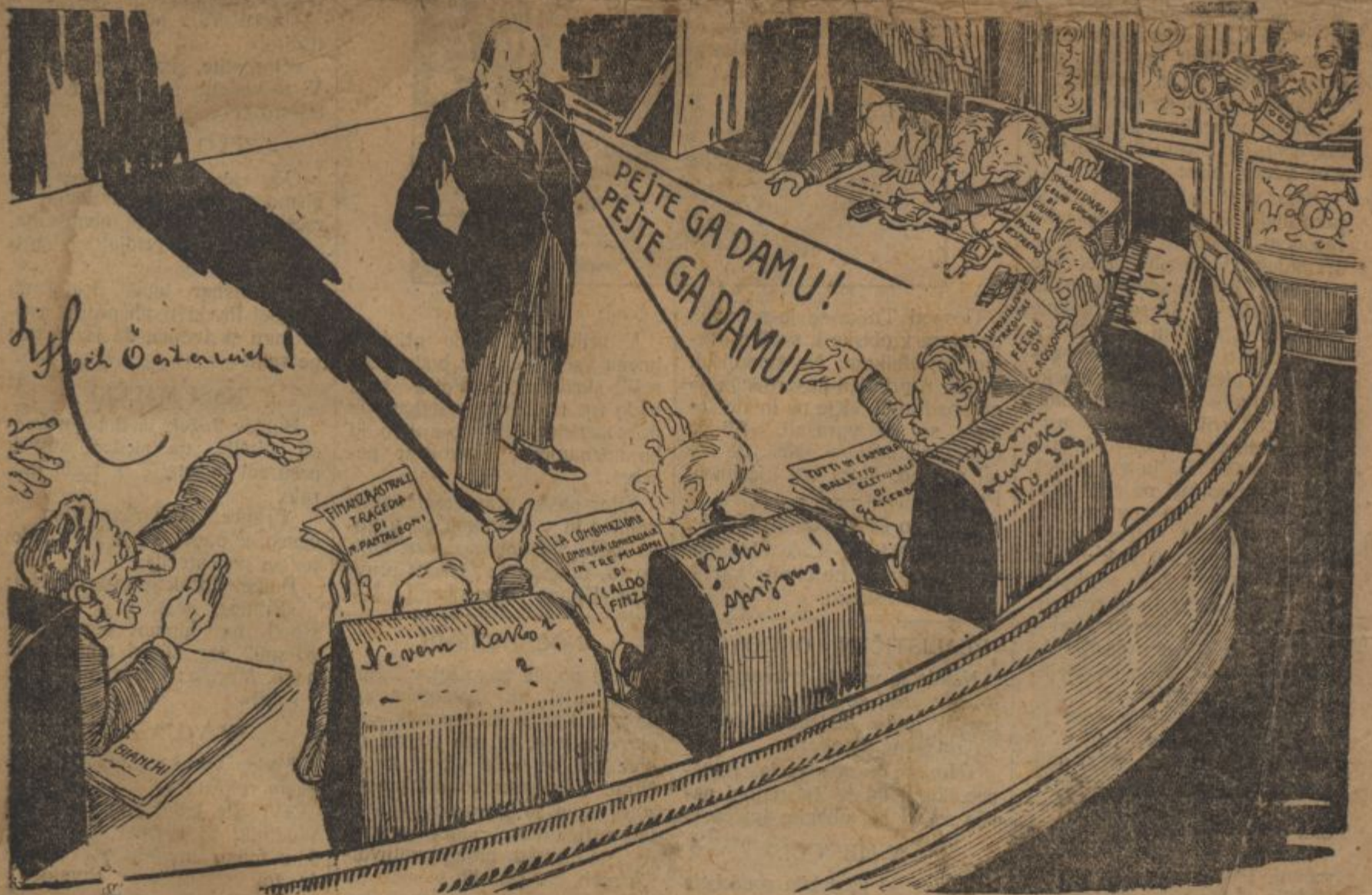
Prve številke »Čuka« je širlelo po deželi 3000 iztisov, na kar se je število z vsako številko množilo. Po novem letu se je družba Čukcev še pomnožila, tako, da koraka danes Čuk na palci na čelu slovenskega časnikarstva v Juljski kraljini. Čuk na palci si upa danes trditi, da v italijanski Sloveniji ni noben list tako razširjen kot je ravno on! Vsi ga radi čitajo — tržejo se zanj! Če le en dan zamudi — je že koš reklamacij tu z vprašanji: Kje je Čuk? Ali je crknil? Čuk, kje si se zgubil! Čuk, kod hodiš, da te ni še? Čuk, kaj si se oženil, da te ni še? Čuk, brez tebe je življenje pusto! itd. brez konca in kraja.

Čuk na palci je našemu ljudstvu potreben — potreben

zato, da ga drži pri dobri volji. Saj dobra volja in humor je pol življenja. A Čuk ima tudi nasprotnike. Le čujte, kaj pišejo ti-le o njem: Proklet Čuk, ti vrat zavijemo, če boš še tako pisal.... Moštro di Čuk, te oskubim, ko priletiš še k nam. Hudič črn! kaj je tega zlodja bilo treba, da še po noči ne morem spati! Grdun kljukasti, šepa ostudna, zelenec nakazani, potep kremp-ljasti itd. — Tako častijo Čuka tisti, katerim Čuk resnico v obraz pove. Tem ključ Čuk: Če Čukovo petje ne sega do neba, toliko manj oslovsko riganje. Čuk bo šel svojo pot nabrej, bo pel, zabaval, žgačkal, se šalil in v šalah povedal marsikatero resnično. A ne bo prizanašal grajevrednim, jih bo razkrinkaval, pikal, bičal in z žgočim sarkazmom čistil gniličce rane na telesih mladih in starih grešnikov. Za te bo Čuk na palci potrebno zlo! Zato pa: Čuk na palci v vsako slovensko hišo! Čuk na palci v vse javne lokale, gostilne, kavarne, bufete, društva, krožke, Čuk na palci naj se prodaja v vsaki občini, v vsaki trafiki, na železniških postajah itd. Čuk na palci naj razorožre svoje peruti po celem ozemlju, koder prebivajo Slovenci! Vsi za Čuka, Čuk za vse!

UREDNIŠTVO IN UPRAVA »ČUKA NA PALCI«.

Kako Mussolini igra - ko sam svojo vlogo dobro zna.

Če je zbornica gledišče,
Mussolini je postal
sam igralec sredi odra;
kdo mu bode šepetal?

Že se vrsta grl odpira,
vsak mu svoje šepeta,
eden dramo, drugi burko,
kakor sam jo ve in zna.

Le poglejte jih po vrsti,
vsak na svojo stran tišči,
saj je dobro, da minister
v tej zmešnjavi ne znori.

Gleda, gleda, odre usta:
»Pejte hitro ga domu!
Jaz igral bom vojo igro,
le bodite brez strahu!«

Gorica, 20. junija 1923.

Ne vem, kaj je vzrok, da sem postal celo pozabljiv, kot tisti profesor, ki so mu prišli povedati, da se mu je sin rodil, pa je vprašal: »Od kdaj sem pa oženjen?« Pozabil sem bil namreč zadnjič, da je ravno leto dni, kar sem zletel prvič med ljudi in pričel kljuvati, opazovati, krtačiti, biksati, žigosati in ne vem kaj še vse. Pridobil sem si s tem delom mnogo sovražnikov, takih ki bi me v žlici vode radi potopili in takih, ki bi me na travno bilko radi obesili, med mladimi in starimi, pijanci in postopači, zmrдавci, in kiselcami, kratkokrilkami in plesalkami, mrežami in napudranimi, med ponočnjaki in politiki, skratka med vsemi sloji. Pa tudi prijateljev je mnogo, tako zelo mnogo, da se Čuk na palci niti za trenutek ni zbal, ko je pregledal svojo čredo veselih ljudi, ki so grenkuljo v kot zagnali, prodali cmero, kisló Jero in čmeriko, solze in jezico in so raje dobro voljo kupili, včasih katero požrli, včasih jo drugemu dali požreti, samo da je šala živela in da življenje ni bilo tako grenko kot divji kostanj ali pelin. Take ljudi ima Čuk rad in jih vselej čisla in jih rad ima. Najboljši dokaz, da je Čuk res s polnim mernikom vršil svojo dolžnost, je pismo dekleta, ki nam včeraj piše:

»O, ti grdi Čuk na palci, da si tako hudoben, da se moreš tako repenčiti in šopiriti in da se ne sramuješ od ubogih deklet vse povedati. Tebe je gotovo spaka k nam prinesla, da same čakule delaš. Vse znaš in veš, ti hudobni duh ti. Če zaljubljeni govorijo, če plešejo, če se stepejo, če opravljajo, če lažejo, če imamo kratka krila, če imamo mreže v lasih, če imamo veliko frizuro, vse veš Ti in vse poveš, ker nič zamolčati ne znaš. Kaj te brigamo me punce, Ti »štraus« neumni, ti tepec malo-pridni, ti šleva, ti fick zatelebani, ti beštija... ti smrkavec u... (gospodična tu ni zapisala pik, ampak celo besedo, kar ji šteje Čuk v posebno čast) itd.« Konec slove: »Ako se ne popraviš, dobiš drugo pismo.«

To pismo priča, da sem na mestu. Popravljal se ne bom, še me čaka cela ploha, toča, goli-da priinkov, morda se mi frajlica še ipove. Vsaj za rojstni dan bi mi bila voščila.

Vidite, dragi bralci, tako je z menoj. Taka pisma dobivam za voščilo. Hvala Bogu, da se včasih vsaj tuji jaz malo nasmejem.

Drugače sem se pa jaz v teku enega leta naučil brati take kljuke, da b vse stare napiše razvozljal, izgubil sem oči in že

pet očal sem pokvaril, videl sem vse vrste svinčnikov, črnil in pisemskega papirja, ki ga trgovci na deželi prodajajo; nekateri dopisniki niti mojega naslova ne vedo, da je treba za pismo 50 c., če je težja pa več, Čuk mora zato kazni plačati.

Če hočete Čuku dobro in nočete, da bo reden bo imel deset let slep, gluha, hrom, s praznim žepom in ne vem kaj še, pišite s črnilom, pišite na bel papir, pišite lepo, razločno, drugače me lahko pišete v uho, dobiček bo imel samo moj uredniški koš, ki je bolj širok kot balon, s katerim je Mušolini priletel v Videm gledat na uro.

Še eno ima Čuk na srcu in v želodcu ob obletnici svoje starosti. Če je Micka za kozolcem z Janezom klepetala, če se je Miha zagledal v Polonce, če je bil Jaka pijan in si je nos pobil, če se Pepca napravi radi ljubezni »na božjo pot« če so fantje stari babi plot polomili, če se Jera in Urša kregata radi kokoši, če... joj, in tega ni konca... takih stvari ne poročajte. So brez soli, zanimajo samo par ljudi, Čuku se želodec obrača kot bi gnojnico pil. Blato spravite doma, kaj bolj dišečega, veselega naj gre v svet.

Čuk na palci.

Kje je gospa?

Gospod Trska se je spomnil, da mora v obiske k svojim dragim sorodnikom. Na stopnjicah so mu ti prihiteli nasproti in so ga pozdravili. »Kje pa imate ženo?« so ga vprašali. »Ali je ostala doma?« — »Ne«, je dejal gospod. Mora biti kje blizu. Poiščimo jo! —

Iščite jo še vi, če jo dobite, nam jo pošljite. Čuk obljublja vsem nagrado. Le čitajte kar je tu zraven tiskano.

REALISTIČEN ODGOVOR.

Nekdo je vprašal svojega prijatelja: »Kaj se tebi zdi? Čemu bogati ljudje najemajo dojenke za svoje otroke?«

»Hm, to je vendar jasno, tepec. Zato, da se že majhni nauče sesati kri ubogim ljudem!«

V MESNICI.

Zenica, ki je dobila predebele kosti z mesom:

»Mojster, te kosti so debele in dolge, prosim Vas, zlomite jih!«

Mojster (učencu): »Tone, zlomi, zlomi kosti tej le gospé...«

NAGRADA.

V prihodnje bomo priobčili imena vseh onih, ki bodo prav rešili skrivnico. Poleg tega bodo isti imeli tudi pravico, da dobe ceneje to in ono knjigo, ki bo naznanjena, vsakokrat posebej.

Kdor pošlje prav rešeno skrivnico in v znamkah ali v gotovini L. 3.-, dobi po pošti knjigo: J. Lovrenčič: Gorske pravljice. Knjiga stane sicer L. 4.—

NOČNI VARUH.

Neki potnik je prišel v Egipt, ter si najel za služabnika zamorca. Ker je imel potnik eno oko stekleno, je isto položil na omarico, ko se je vlegel k počitku. Ker zamorec kaj tacega še ni videl, je pripovedoval svojim prijateljem: »Moj gospod je ena izmed najnezaupljivejših oseb, kar sem jih še videl na svetu. Pomislite, da dene ta čudak po noči eno oko na omarico, da nadzoruje, kaj se v njegovi sobi godi, med tem ko z drugim očesom — spi.«

LAHEK RAČUN.

Gost je vprašal blagajnika, predno je zapustil hotel, koliko da ima za plačati.

»Bomo videli«, odgovori ta. »Vi ste imeli sobo... št...?«

»Kakšno sobo, saj sem moral vendar spati na biljardu!«

»A tako! Potem je pa enostavno. Biljard... dve liri petdeset na uro!«

STROGI KRČMAR.

V krčmi se je mučil gost z vilicami in nožem nad komadom mesa, ki ga na noben način ni mogel razrezati. V svoji opravičeni jezi pokliče krčmarja in mu veli: »Gospod krčmar, to meso je tako trdo, da se Bogu usmili. Ni vžitno. Pol ure se že mučim, a mi ga ni mogoče razrezati.«

Krčmar (obrnjen k natakarju): »Ivan, ali se tako streže mojim gostom? Sramujte se! Prinesite gospodu dobro nabrušen nož in takoj!«

V BOLNIŠNICI.

Zdravnik vpraša postreznico: »Včeraj sem Vam izročil deset zdravil za deset bolnikov. Kako se ti danes počutijo?«

»Gospod zdravnik, devet jih je umrlo!«

»In deseti, kako je z njim?«

»Deseti se počuti dobro — on namreč ni hotel zavžiti Vašega zdravila.«

PRI ČEVLJARJU.

»To je nemogoče, da bi Vas ti čevlji tiščali!«

»In če Vam pravim, da me tiščijo!«

»Oprostite, kako hočete pa Vi to vedeti; saj vendar niste od stroke!«

ZELO SKRIVNO.

Oče je napisal zelo trdo pismo svojemu sinu, dijaku v mesto, radi slabega obnašanja.

Po končani pridigi je pristavil:

»V pismu imaš pridejanih dvajset lir, ki ti jih pošilja tvoja mati skrivoma, da jaz o tem ne vem!«

NAŠI MALČKI.

Butčev Jožek je dobil nalogo od učitelja, da sledeči stavek preuredi in napiše k temu moralo.

»France, jako razmišljen učenec, je padel, ko je šel v šolo, ter se ponesrečil.«

Butčev Jožek je to-le napisal:

»France, hoteč iti v šolo, je stopil na lupino pomaranče, zdrsnil, ter si pri tem zlomil nogo. Morala: Otroci ne hodite v šolo!«

V VOJAŠNICI.

Major vpraša ravnokar došlega rekruta:

»Vi ste tedaj oni slikarski umetnik, ki je imel pred kratkim toliko umetnin na razstavi in žel vsestransko pohvalo?«

Rekrut: »Da gospod, jaz sem isti!«

Major: »Dobro, jako lepo od Vas! Tedaj nam bodete porbarvali vsa vrata v vojašnici z zeleno barvo...«

Politika.

Čuk na palci je sklenil, da se iz principa ne bo vtikal v politiko, ker ima na tem polju toliko tekmecev, samih čukov in »mušov«, da jim še blizu ne pride in bi koj vojna nastala, če bi jaz dvignil besedo, diplomati pa že pet let mir delajo in pravijo, da bo zelo trden, iz samih jeklenih kanonov skovan, če bo še kaj oslov, ki bodo nesli svoje zadnjice za »kanonenfuter«.

Pač pa se lahko Čuk zanima za notranjo politiko. Zanima me namreč vlada, ki je lepo de-gradirala goriško deželo v — fižo in da Goričani ne bodo popolnoma sami ostali, bo prišlo tolminsko glavarstvo v Gorico, Tolmin pa nazadnje ostane županstvo za vse tiste kraje, za katero je bilo zdaj glavarstvo. Državnik še ni zadosti ekonomičen; ker se rad ozira radi imen v preteklost, bo opazil najbrže iz zgodovine tudi, da je bila v starih časih na tomlin-skem ena sama duhovnja, pri sv. Danielu na volčanskem polju in morda bi Bohinjci tudi danes nosili sem pokopavat svoje mrliče kot pred stoletji. To bi bilo najenostavnejše. In če se na tolminskem Kozjaku naseli kak »cavaliere« s svojim biričem, je tudi zadosti. Tudi bi zadostovala skozi deželo ena sama cesta kot v rimskih časih. Vi pa, Tolminci, skočite nazaj v medvedje kože in zbežite v hribe, da vas tolminsko jezero, ki je nekoč ležalo nad Tolminom in ga je zelena baba popila, ne potopi na kak nov ukrep. V teh časih, ko ne hodimo naprej, ampak nazaj, je treba pomisliti na to, da nas dogodki ne najdejo nepripravljene.

Druga važna stvar — to je tudi notranja politika — se je zgodila v Bolgariji. Tam je živel mož po imenu Stambulljski, ki je imel edino napako, da je bil moder politik in ni znal ljudi moriti, zato ga je hvaležni »narod« v podobi bedaste soldateske vrgel in baje umoril. Najbrže so to malenkost, ki jo bo Bolgarija še drago plačala, kot je Grčija plačala padec Venizelosa, povzročila tenkočutna in velikodušna Anglija vsled interesov, ki jih ni obešati na veliki zvon. Neki učenjak je zadnjič neumno tarnal, da bo leta 2100 preveč ljudi na svetu. Naj se pomiri. Veliki mesarji se z malimi pomagači pridno pripravljajo na klanje. Čuka na palci ne bo zraven.

Iz Rovtov.

Z Idrije, Vipave
teče »Karijola«
tja čez Stanjel znani
in pa kraška dola.

Vozi punco s hribov,
sito kruha, mleka,
v Trst jo vleče želja
srca išče leka!

Z gor na jug težijo,
dol so srca vroča!
Mrzel fant je v gorah,
borna mu je koča!

Dol' se vse leskeče,
hiš tristropnih vrsta,
v svili vse in zlatu.
Vaba zvrta Trstal!

Kaj ti, mrzel hribov'c!
Tu amor, amore!
Kaj da je ljubezen,
tu pove ti cuore!

Dolce mi tesoro,
cara signorina,
moja boš do groba,
peljem te do Rima!

Bacci vsake vrste
doli se vrstijo,
ljubav zvesto, večno
dol' si gotovijo!

Doli govoriyo
milo, dulce, sladko,
brez moštac so fantje,
vsí obriti gladko!

Diza punca, punca
materi otožni,
več ne zna slovenski,
roga zemlji vbožni.

Da me slišiš, mati,
govorim le laški;
vaši fantje borni
so pastirji vaški!

Tak pisala punca
z gor je nad Vipavo,
pozabila jezik
in omiko pravo.

Spet »Karijola« piha
v gore čez Vipavo,
puncu pelje staro,
iz Trsta medlo »Sčavo«!

Gor' doma se skriva
zapeljana punca,
toč solze grenke
v zibki dete gunca.

Stric Gorjan.

Pismo.

Slovensko dekle piše slovenskemu fantu — telegrafistu v Bologno!

Triješte, dne 5. lunija 1923.

Carro Živani!

Za tanto tempo ricevuto niente nešuna karta da ti mijo carro — carissimo e per kuel ti deva škriver una ešprešo karta. Sempre šo pešare coša faj tu mijo carro, da lontano tropo lontano di me, lo šaj ankora šemut laj štat a čaža kuella volta ki eriš a lisenša. Ah bella

note jera, kvando ši ga štato tu in mija fineštra. Sempre penšo guelli movimenti. Carro Janeš kvando vengono i žorni come kuel i nella lisenša. O šentuto dala tuja kučina che veneraj prešto in konžedo. Ma ki ša Živani mi vol ankora tu coši bene, come kuella volta che šej stato in mija fineštra. Škrivi prešto che ašpeto tua rakomandirt karta.

1,000.000 šaluti
tuja

Maria.

Škuži che non so coši bene scifere in taljano e ti prego di scušarmi.

NEDELJSKI LOVEC.

Pihni ga je šel na lov,
rad prinesel bi domov,
doigoušca za kosilo,
to bi jelo se in pilo.
Mož celo je do ušes
oborožen in še čez,
v torbi nosi tolsto kračo
in v steklenici pijačo.
Pa ni čuda, če pogum
ima v prsih dragi kum,
saj še zajca se ni zbal,
brez strahu pred njim je stal.
Del je puško na oči,
skleni hitro, zajček ti,
če imaš skleniti kaj,
in življenje svoje daj!

Pumil' iz puške zagrmi,
strašen dim se zakadi,
ali zajca ni nikjer,
kam ušla je grda zver?
Tudi zajček ima glavo
in ve najti vselej pravo;
kum pa je debelo zrl,
če je zajčka svet požrl.

Špicelni in smetišence v Kino

Orka fiks, koko sma se unkat smejal u našem Kino u Iblan. Morde pr 'vas u Goric se ne b' smejal, k' ste že navajen vseh naumnast. Ampak tolk pa rečem, takem filmam, k' tam ud vas prideja, se pa morma smejat. Koker sm že reku, un danša 'mel u našem Kino 'n vaš film, k' je kazu barabe, falote in raubarje k' sa jeh tist pse z dougem ušesam kivil. 'N cajt je šel vse dober pa tih, dokler se nisa za raubarjem na platen tist vaš psé prkazal. Pol je biu pa ogen u streh. 'N falot je z ene hiše skuz oken skoču, en pes z ušesam pu konc pa za nim.

U Kino sta pa imela dva gospoda tud taka psa špicelna saba. Prec k' sta zagledala, de teče neh kolega za falotam, sta tko lajat začela, de se ni nč muske slišal. Kar utrgat sta se tla, pa na ruha skočet. Mi sma se

že bal, de u sta ušla pa vsa ruha zgrizla. Tko sta se napenala, de sa jem kar rep pu konc stal, koker ušesa. Z nusam sta pa tko pihala, de sta bla vsa smrkava. 'N gespod je sojga psa s facanetelnam obrisu, ta druh ga j' pa kar z roko po nos pobožu. Tam na platen sta se pa falot in pes fort naprej pu tleh valila, mečkala pa grizla. Po dovgem cajt se je pa vender falot pusrečl psa fentat z enem nožam. K sta vaša živa psa vidla, sta pa rep kar med nuge dala, pa pud klupi zlezla. Orka luj, koko sta bla pol tih. Vsi lde sa rekl, de sa tist psé 'na figa ureden. Sluga ud Kino pa ni hotu nč rečt, zeto k' je mogu žagajne pa smetišenca prnest, pa noter s pod klopi, ker sta psa ležala, u smetišenca puspravt. Gespuda sta pa tko rdeča rata-la, koker rak; mi sma se pa za počt smejal. Orka, koko j' blo to fajm. Film bójo pa nazaj puslal, pravjo, zeto k' nimaja u Kino zmerej žagajne pa smetišence pripravljene.

Okvol.

TUDI MOGOČE.

Neka gospa je na posetu pozabila svoj venec ponarejenih zob na stolu. V svoji pozabljivosti se je čez nekaj časa vsedla na stol, a takoj prestrašeno odskočila in zakričala:

»Aj, aj, aj! Vgriznila sem se!«

PRI VOJAKIH.

Imel smo kadetnega nadlovca Malorusa, kateri ni trpel čikarjev. Posebno je trpel Jože iz Bukovice, kajti on si ga je naložil za res, kakor se spodobi. Neko jutro ga pri nastopu opozorim, da bo zopet zmerjan. »O danes ne bo spoznal čika, sem ga del v oba kota« — mi je odgovoril ter popravil obojestranski čik.

NO, ZOPET VEČNI DRENIK.

Gospodinja je naprosila raztresenega Drenika:

»Gospod profesor, Vi, ki vedno tičite v knjigah in jih imate toliko, prinesite mi kako knjigo, ki piše o vožnji in potovanju.«

Drugi dan ji je Drenik res prinesel knjigo — urnik državne železnice.

PRITRDILO.

Občinski tajnik Kurje vasi v Postojni se še spominja tega le »špasa«. V Trstu so imeli pred mnogimi leti Sokolski zlet. Tudi Štajerci so prišli. Vodil jih je nek odvetnik, katerega ime sem pozabil. Govoril pa ni čisto slovenščino, marveč pol nemško pol slovensko mešanico. Dr. Ribaru se je to za malo zdelo, na kar ga je opominjal: »Toda gosp. doktor, Vi kot načelnik Slovenskega Sokola bi morali vendar čisto slovenščino govoriti.

Štajerski doktor mu pritrdilno odgovoril:

»Ja, ja, Vi 'mate reht, tota špraha more rajn ostat! Vse nemške vorte, moramo ven istrabjati!«

PREVIDNOST JE MATI — BOJAZNI.

Neki list je hotel pograjati min. predsednika Mussolinija. To pa je treba storiti zelo previdno, zakaj, on že to ve. Svojo nalogo, ki jo je rešil izborna, je izpeljal nekako tako-le: »Sedanjí ministerski predsednik je očividno velik mož. Zakaj znak vseh velikih mož je, da so energični, nagli v dejanju, mož je dela in da rečejo *mrda mrda*. In Mussolini je tak mož. On ne skriva ničesar. On je odkrit do skrajnosti. Če vidi, da je *mrda*, se upa reči: *mrda* je. In to ga pred vsem odlikuje. To je odkritost, ki ti imponira, on se namreč ne boji. Toda, kdo bi mogel trditi, da kljub temu, da je velika glava, ni človek. Človek je, pomislite. Saj je bil še Homer človek. Tudi Napoleon je bil človek. Tudi Julij Cezar je bil človek. In ker so ljudje zmotljivi, ni čuda če so se tudi ti ljudje včasih zmotili. Samo za hip. Saj oni ne morejo zato: v človeški naturi tiči. In kako bi se mogli čuditi, kako bi mogli zameriti, če se je tudi Mussolini, ki je sicer velika glava, a vendar le zmotljiv človek, iz mesa in krvi, zrodila pred kratkim taka mala nezgoda...«

Če bi Mussolini to bral, bi pač moral biti zadovoljen v dno svoje duše in dati odvezo grešniku, ki si ni upal reči naravnost, da je *mrda* nazadnje vendarle *mrda*.

PRI KIRURGIČNI IZKUŠNJI.

Profesor: »Ako Vam pripelejo človeka, ki ima eno nogo krajšo od druge, kaj bi Vi v tem slučaju storili?«

Dijak: »Hm... mislim, da bi čotal tudi jaz!«

BREZ MESA.

Skapinovega Janeza je, vsled dobre in obilne menaže menda, bolel trebuh. Šel je na »marodevizit«. Zdravnik ga malo preteplje ter zapiše v bolniško knjigo stotnije poleg Janezovega imena: »Pet dni brez mesa.« Po par dneh ga srečam in vprašam, če ga še boli želodec. Ko je pritrdil, sem mu svetoval naj gre še enkrat na zdrav pregled. »Misliš li, da sem norec? Vzeli so mi meso, sedaj naj mi vzamejo še juho!« se je odrezal in šel.

ZA JEZITI SE JE.

A.: »Kaj se tako jezno držiš?«

B.: »Kaj se ne bi! Dr. Mazač je že 30 let moj hišni zdravnik — toliko sem mu dal že zaskušiti. Sedaj pa gre ta hudič ter mi prepove piti pivo. Pa naj se ne jezim?«

V Postojni Binkošti 1923.

Nekdaj, pred malo leti
zasedel sem kolo,
v Postojno sem jo pihal,
oh — kak' je lušno b'lo!

Očetje so slovenski
sedeli v mestnem svet',
vse vzorno se vršilo
je prej stotine let.

Nemškutar pač pokazal
je polžev včasih rog,
a ko je zgubil hišo,
se rogal mu je mnog.

In ta svetovna jama,
Evrope cele čar,
vse mesto je redila,
deželi blagodar!

Pa spet sem bil v Postojni,
črez komaj godin pet;
oh, kaj sem tu doživel!
»Narobe to je svet!«

Mož malo, bridko malo,
plašni še ti so vsi,

tiho, tiho, tiho
»kranjsko« govori!

spice laške-tajo,
i vrabci, ti na streh',
pudrane, v ricotah,
av — kot za pustni smeh.

jama, ni več jama,
r »Krot« ji yelē,
rog nje in v njej pa tujec
mi kaže vsem zobē.

o otrok parlat hoče,
oštjati žal že zna!
kje oče ste, kje mati,
kje otrok je doma?!

Kaj res ste pozabili,
da ste slovenska kri!?
Gorje vam, starši taki,
vi Janezi ste vsi!

Zapustil sem Postojno,
otresel s črevljev prah...
Če bo Postojna taka
kmal' v »Kroti« sam bo mah!!

Potnik.

Veledična gospodična...

Veledična gospodična,
mi Vas prosimo lepo,
podarite srce svoje,
podarite nam roko.

Mi ste cvet dežele naše,
to po nosu se pozná,
to se sveti vam in cvete
kot da sta rubina dva.

Ni frizura prevelika,
čelo lepo govori,
da modrosti je v možganih
in v dno angelskih noči.

PREOBLOŽEN Z DELOM.

Sluga se pritožuje pri svojem gospodarju:

»Gospod šef, Vaš tajnik mi je dal pravkar eno brco, a jaz ne maram, da mi daje Vaš tajnik brce.«

Šef.: »Zakaj da ne, jaz sem itak preobložen. Mar misliš, da naj vse sam storim?«

REKLAM NA POKOPALIŠČU.

Na nekem pokopališču na deželi, je v miru počival trgovec z manifakturnim blagom. Njegova žalujoča soproga mu je postavila kamenit spomenik, na katerem je bil ta-le napis:

»Tukaj počiva Josip Kimovec, trgovec. Njegova neutolažljiva vdova nadaljuje trgovino pokojnega

v ulici Garibaldi št. 11.

Dobro blago. — Brez konkurence.«

Nimate mesa v obilju,
a zato je več kosti,
in pri ceni kot je danes,
zanje dota se dobi.

Še naštebi bi vrline,
same dobre, te in té,
toda ni tratiti s časom,
podarite nam srcé,

s srcem svojim tudi doto,
je debela bolj kot Vi,
če pri vas ne bo veselja,
se pri doti ga dobi.

INTELIGENTEN VAJENEC.

Vajenec je prisostoval v mesnici pri izdelovanju klobas ter nakrat vskliknil proti gospodarju:

»O. o. o. o.! Sedaj vem zakaj so salami prevlečeni s črevno kožico!«

Gospodar: »No, zakaj?«

Vajenec: »Zato, da se ne vidi, kaj smo deli notri!«

GROZNA OSLABELOST OČI.

Ko sem bil star 30 let bil sem na vrh Nanosa. Od tam sem videl morje in nebroj ladij, s prostim očesom. Danes sem star 40 let. Včeraj sem bil v Trstu. Morje sem videl; ladij pa tudi s Zeissovim daljnevidom, kateri poveča 125 krat — nisem opazil.

Pravijo

Pravijo, da so Podraški fantje vzeli v najem lov, in sicer samo za ponoči. Lovijo pa namesto zajcev — tatove.

Pravijo, da Bepi iz Medane nosi zato bele hlače, da je obleden, ne pa, kakor je bilo nekoč pomotoma v Čuku objavljeno, da se prikupi kozanskim gospodičnam.

Pravijo, da nekateri pismonoši iz Brd ne bodo več nosili v svojih torbah pošto, ampak »črešnjce«, ki se jim po poti vdejavajo.

Pravijo, da nemeravajo Ocizka dekleta ustanoviti novo tamburaško društvo, kot »kontra muziko«, ker jih domači fantje muzikantje nič ne obeditrajo, toraj muzikanti pozor, da ne pridete ob »kšeft«.

Pravijo, da je klanski pesnik skladal svojo pesmico ob oblačnem vremenu, zato jo je čuk vrgel v koš. Častitamo!

Pravijo, da dekleta iz klanske fare, kadar pridejo in gredo od maše, gledajo vse v tla; zakaj? Zato, ker so me opazile, da sedim na stari lipi pred cerkvijo! Čuk.

Pravijo, da bode pevsko društvo v Klancu napravilo veselico z bogatim vspehom na dan sv. Petra in Pavla. Gostilničarji ne pozabite pripraviti posebne mize za Čuka na palci.

Pravijo, da v tujini pravijo, da ima Janez Godčev iz Merč veliko množino medvedje masti. Ker so jo avtomobilisti iz Turina pohvalili, se tudi drugi težki topničarski polk v Modeni priporoča za par kvintalov, ker jo bo rabil na vajah koncem meseca, samo če ne bo preveč rjovela.

Pravijo, da so kanonirji v Modeni napravili »šparouca«, da hranijo cinque za priboljšek ob vajah. Na šparoucu je tudi napisano: »Radovoljni darovi se hvaležno sprejemajo.«

Pravijo, da je Jakin v tesni zvezi z štabom 4. baterije v Modeni. Če je ta novica verodostojna, ne bo jedel dolgo časa pašte šute in lazanjotov z luknjico.

Pravijo, da se v St. Vidu jezijo na Čukovega dopisnika. On se pa smeje in brije norce največ iz tistih, ki se najbolj jezijo.

Pravijo, da St. Vidski fantje zato ne morejo v cerkev, ker so ženske zasledle njih prostore.

Pravijo, da ako ne bo Čuk napravil reda v St. Vidu ga ne bo nobeden.

Pravijo, da se istotam tudi najdejo taki fantje, ki vsako nedeljo premenjajo svoje deklet in vsaki obljubijo zakon. Pa ne mislite, da so Turki.

Pravijo v Prešnici, da bi Čuk lahko prišel pogledat enkrat v naše kavarne; kjer se našim pupkam zelo dobro godi.

Pravijo, da dolinska dekleta pri Trstu obujejo ob solnčnem vremenu svilnate nogavice, ob deževnem pa copate.

Pravijo, da so odborniki z Dolca-Otlice imeli trikrat na teden seje za plesni venček.

Pravijo, da je prišla v Vipavo taka moda, da so začela dekleta fante pozdravljati.

Pravijo, da si je bolgarski car Ferdinand, ki se mudi v Berlinu, že kupil vozni listek v Sofijo, ko je čul za prevrat. Bajje ga je vzel tudi za »nazaj«.

Pravijo, da se v Komnu ne vidi več pijancev. Ne ve se — pa, je li zmanjkalo vina ali denarja.

Pravijo, da se je v Komnu rodila avtoriteta pisarniškega vodjo. Njegova dvaintridesetletna agilnost je tako velika, da so trgovci naročili za njegovo rabo en vagon papirja, 5 quintalov peres, 5 hektolitrov črnila, dva zaboja gumic in 5 quintalov sušilnika.

Pravijo v nekem Postojnskem hlevu, da tam ni spalnica za uniformirane »šnopsarje«.

Pravijo v Postojni, da je doktor iskral našo Mico po Dunaju.

Pravijo, da je Postojnska teta obljubila Čuku kolino, če jo pusti na miru.

Pravijo v Postojni, da so 3. 6. t. l. prekrstili Skocjarsko jamo, v jamo »Očenaškova Ladota«.

Pravijo, da je prišel mojster Fric ob »kredite, ker ne more »reves« oženit.

„Žef npa Tone“.

Žef: Buh t'daj srečje dab' lahna kasni, ses' pa zgudn, de-s že začeu sejč trava mpa še svet Jouan ni.

Tone: Ja ki češ, ureme ni gvišna, damačih dilavcev nas je mala, uanajnih pa na morem jeskat ka sa zrgnade prdraje, zatu začnem pa sam bel' zguda, mpa, se je trava tud' zčila. Ki pa tebe nos tu akul, al t'je murbit' kišna žvina abalila al'pa še celu taje ta stara?

Žef: Ne adna ne druga ni, a pravki me ženeje zmera akul, se viš, de jemam več apravt', kokr Bašč mežnar.

Tone: Joj, strašna rič, kis zbidu navga, ka hodš akul, a boma še duga pad ulada pašištov?

Žef: Joj, ki me prašaš, al' misleš, de bo kdu druj uladu kot Mušolini, kter dila, kokr se mu zlub se svaje ulada. Zdej je druga dau uon ne nave ukaze.

Tone: Ki pa je zan zludi druga?

Žef: Čak, t'bom pa pabidu. Jest sn' biu šu dans u Tmin, zarad danalejne za jet u Lublana, čer jemam sajga sina u šul, se gvišna viš, mpale nism neč dabu.

Tone: Zakujtu, dene?

Žef: Zatu, ka ni več u Tmin Glavarstva, Mušolini mpa njegova ulada je adlačila, de Tminc sma lahna brez sadnije npa Glavarstua, de nej gre use u Garica. Medruj de boma hadil tud dal, če boma imil kišna patriba. Lej, zdej mna kaže drujga, kokr jet jutre u Garica, de dabim pasiršajn. Pa ki blu sama jet, kab' neč na kaštala. Hudič, kulki pa pot kašta, železnica mpa košta, braua, kab' biu mlad kokr učas, ka sn' šu na Sveta Gara roumat, sn' u sedmih urah pršu, za ist' sn' dev u facov nimala kuhanga babu, mpa suhlih hrušk, pa sn' pržibu, pa ne zdej, hadit na morm več lohna, ist' pa tud na morm use, mpa zdej, je use bel' gaspuajška, tud ni use dabra. Prmaj stu krat, če na bo ukratken ki drgač, boma vsi gin.

Tone: Joj, joj, ki s pabidu, mala sn' jemu apravt' akul sudnije, pe še men' bom jemu, zdej, ka bo tku deleč. Buh se nas usmil.

Žef: Zdej sn' se pa adpačiu, de pujdem lahna naprej, jemam še deleč za jet. Pa le zdrav' astan, npa srečjna dilaj.

Tone: Tud' Ti srečjna had, Zbugam.

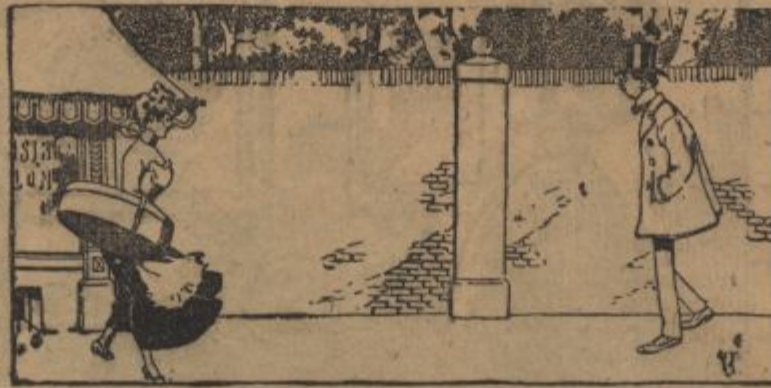
Narodna knjigarna v Gorici priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato, na novo izpopolnjeno zalogo vseh slovenskih knjig po zelo nizkih cenah. Na razpolago je bogat seznam, ki ga je izdala Narodna knjigarna in ga razpošilja na zahtevo.

Narodna knjigarna je izdala: Damir Feigel, Po strani kloz buk, L 4'—; France Bevk, Račljji, L 4'—; Občinski in deželni zakon, L 12'—.

V tisku je:

Franc Žgur, Pomladančki. (Pesmi za mladino.)

Kdor nazaj upira oči - se mu nesreča zgodi.

Modistka je svojo šla pot, nasproti ji pride gospod.

Se deklica lepa mu zdi, brz nanjo obrne oči.

Vsak svojo pot dalje gre, ne loči pogledov od nje... Oh, kaj se vsakomur zgodi, ki naprej ne obrača oči!

Ribničan Urban.

Toku m' je blu un dan hedu, de kej; pa vam buom povajdou zekaj. Anu pismu smo ble dobile u naše majstu, de buo pršu an muoj žlahtnek damu z nuorenhausa tam ne najmškem, k' so ga ble še pred vojskuo zeprle, zetu k' se m' je blu najkej zmajšalu. Pa je blu pisanu u pisme, do naj več zmanjšen, ampek pr ta prave pameti. Aden muojeh prjatlu m' je-biu tekret, k' so ga nuotre pejlale, šjenkov deset zlateh soudu po dvajst mark. Jen tiste so me ble nezaj dale, keder so ga spüstle. Uon je tu kar najprej po tuolkeh bajtah damu u naše jemenitnu majstu prit, pa se je kar z ano kočijo ne ajzlpon pjelov. Sramak naj vajdu, kuolku košta do ajzlpona, pa je kar vprašou fjakarja, kuolku m' muore dat. Fjakar pa je djau de košta do ajzlpona 25.000 mark. Jojmenes, vajste de; sramak se je toku strešnu prestrašu, de je kar s kočije pou. Jen k' ga je fjakar spjet nuotre posadu, je djau, de nječe negave kočije jen kuojn küpet, ampak samu fuo do ajzlpona. I se vaj, uon naj

vajdu, de je po tuolkem cajte uod kar je biu u nuorenhausa, vse toku salamejnsku dragu. Pa je djau fjakerji, de uon najma tuolku dnarje, ampak samu zlate saude. Fjakar pa mi je djau, de naj m'anga da, uon m' buo pa 125.000 u papirje nezaj dau, zetu k denes košta an zlat sout 150.000 marku u papirje. Muoja sruta naj vajdla, če nije spjet majše al pa fjakerji. Zetu je pa kar ukazou, de nej ga nezaj u nuorenhaus pjele. K' je spjet nezaj u šišo pršu, je djau derjehtarje, de se je zmuotu, de uon še nej prou zdrou jen pr ta prave pameti, zetu de ga muore še neprej u nuorehausa prejerprgvat. Pa derjehtar mi je tu ne vse viže dopovajdat, pa vse vkop naj neč pomagalu. Po vse sili je tu nuotre tuostat tuolku cajta, de ne buo popir toku po cajne jen dokler se ne buo svajt scajtu uod noruste.

Ja vajste pa tud mjeni se je bla ana neredila, k' sm u vašo prouostust pršu. U ane uoštarije sm fajfo tebaka netlaču, pa me je aden s kürjem perjesam ze klobükam, jen z rmjeno farbo pofarbano kamžuolo, toku grdu gljedou, koker de b'me bui

kej ukruov. Pa je mjeni stoupu jen djau. »Tu je kontrabant.« Naj rajs sm zerježou jest, »tu je tebak, k' sm ga u vaše štacüne ze tebak küpu, pa ne kontrabant.« Ja pr mej kuše, kaj miselte, de je tlu tu kruotešče vrjet. Neč, pa neč. Kar drlu se je ned mano, de je krajnske kontrabant, jen de buom štrafengo plačou. Pa ne vajm ze kterga je tu, de me nej 500 lir štrafegne dam zetu, k' sm ano fajfo tebaka tu pokadet. Jojhata nò! Buh se usmile čez tuo suorto ldi. Jest precej poznam lesjeno ruobo, če je naše, al pa s kašenga družga kraje, uoni pa še fajfe tebaka ne poznajo. Pa sej jem naj ze zemjeret. Toku küšne najso koker mi, pa je viže ven. Pa je mislu, de me buom rajs 500 lir dau. Ja figo; uoprto sm muojou ruobo ne hrbet, ne mizo pjeden sm pa tebak pa muojou fajfo polužu jen sm me djau. »Na kruota tle imaš, pa ti nabaše jen kadé, pa buoš vidlu, če je tebak al pa kontrabant.« Prou po muošku sm plünu ne tla, pa s šiše šu.

V OSEBNEM VLAKU

L. 1910.

Špvednik zahteva listke. Možak, stara kraška grča, malo »oteranjena«, začne obirati žepe, spremljeva s kletvicami, kakor: »Oblast te meči, strehu božju itd.« — a listnico ne najde. Za njim sedeči župnik ga vpraša, kam je namenjen. Kratek odgovor: »V Trst!« »Veste kaj, možak, če bodete tako kleli, pridete v pekel mesto v Trst!« ga posvari župnik. Med tem je možak izsledil v kotu telovnikovega žepa listek. Vesel ga dvigne napram župniku in pravi: »Nič ne dé, g. župnik — imam retour!«

OGLAS.

Žena je ušla od mene. Kdor jo je našel in mi jo pridelje nazaj, mu razbijem glavo.

Joža Barabč.

MODERNO.

Ona. No, in kdaj dobim poročni prstan od tebe?

On. Takoj ko ga dobim od svoje prejšnje zaročenke nazaj.

TRDNO MESTO.

Ječarski paznik (se prepira z nekim jetnikom). Tiho bodite, takoj!

Jetnik. Kaj? Vi boste ment ukazovali? Vas lahko odpusté iz službe vsak dan, mene pa šele čez dvajset let.

MED OTROCI.

Stric. Torej vi se igrate lju-dožrce, otroci. Pepček, ali se ti ne igraš?

Pepček. O pač, toda mene so že požrli.

PRED VIŠALI.

Uro pred obešenjem silovitega roparja vpraša sodnik: »Sedaj pred Vašo smrtjo Vam ustrezemo vsako željo. Le recite, kaj želite!«

Ropar: »Želim se naučiti svirati glasovir!«

Pravijo.

Pravijo, da goriški godbeni krožnik, aprizori v nedeljo pop. ob 4 uri v dvorani »Trg. Doma« v Gorici, velezanimivo igro »Sv. Vid«.

Pravijo, da Postojnska sodnija še ni dognala, kdo je bil prvi na svetu, jajce ali kokoš. Kdor to težavno afera reši, naj jo pošlje dobro kolekovan v »Biro ugank« v jamo od 19. do 24. ure.

Pravijo, da se lastnik časnikarskega biro v Postojni kar »gita«, ker delajo njegovi nasledniki sramoto njegovim sivim lasem. Nekateri pa pravijo, da bi se mu kmalu trebuh odpel od smeha, ker so njih pobožne želje splavale po vodi. To vedo tudi oni, ki jančka na dežju pečejo.

Pravijo, da Postojnsko pevsko društvo boleha na »omedlevanju«.

Pravijo v Nabrežini, da so občinski starešine iz Zgonika polnoštevilno se vdeležili plesa v Samotorci z geslom: Vse za izobrazbo in blagostanje našega milega slovenskega naroda. Če bodo še kaj storili za povzdigo revščine, bo že Čuk poročal.

Pravijo, da v Črničah priredijo v prihodnje tri veselice na en dan.

Pravijo istotam, da se vsled prevelike nočne razsvetljave poslužujejo nekateri tujih dežnikov.

Pravijo, da ima Čuk veliko tovaršev v Črničah.

Pravijo v Mančah, da se g. O. moti ker dolži F. T., da je on pisal »Čuku na palci«; ako ne verjame, naj gre vprašat »Čuka«, ker on ima naslov, ako ga ni porabila sova za svoje gnezdo, preden ga je Čuk videl.

Pravijo v Lokovcu, da Pirih Franče piše dopise iz te vasi. Čuk na palci rad potrdi, da omenjeni ni poslal v tekočem letu nobenega dopisa.

Pravijo, da se hodijo budanjska dekleta ob nedeljah v Log sprehat, ne radi molitve, ampak radi fantov.

Pravijo, da fantje iz Mačkolj nosijo dekletam pusta po strehah.

Pravijo, da se je brinjevski strojevodja pridušil, da bo tudi on v prihodnji številki Čuka na palci. (To se mu lahko zgodi. Op. ur.)

Pravijo, da se Smihovci na Čuka strašno jezijo, zato ker jih zmeraj hodi gledat in poslušat.

Pravijo, da imajo šmihevske kratkokrilke tajno organizacijo, na kak način bi Čuka vlovile, da bi mu perje oskubile, za to ker jih vedno obira in dostikrat okljuva.

Pravijo, da namerava prirediti Zavarovalnica goveje živine v Lonjerju veliko Tombole z bogatimi dobitki. Seveda bosta 2 tomboli z dobitki, tretja pa tudi marsikateremu ne bo manjkala, le če se naleze domačega vinca.

Pravijo, da tare katinarske farane skrb, kdaj neki dobe nove zvonove.

Pravijo, da moderni ženini zahtevajo le dekleta z 200.000 dot. Dekleta, z globokimi mošnjčki, oglašajte se! Prijave sprejema blagohotno uprava Čuka.

Pravijo, da se nekatere vasi v okolici Trsta ponašajo s spanjem pravičnega in nepravičnega. Čuk na delo, da se zdravimo.

Pravijo, da čepi vsak teden v peku neka čudna posast — civetka — in da jo hodijo vaščani gledat. Radi bi jo odpravili ali kako. Prosimo, čitatelji, nasveta!

Pravijo, da »okoliščanska gospoda« teka na vse zgodaj v mesto, da ja ne zamudi prilike rekordnega plesa.

Pravijo, da je neki trinštiridesetletni mladenič iz Kožmanov tako vesel, ker bo dobil tako dolgo in težko pogrešano Adamovo rebro, da se je zaozlobil, da pojde na ženitovanjsko potovanje na »božjo« pot v Pliskovico, da se tam na dostojen način zahvali vsem tistim, ki so mu naklonili toliko milost, da lahko brez skrbi odloži svoji bodoči ženki svoje desviške, tako dolgo zatajevane 43 letne križe in težave.

Pravijo, da so imele nekatere mezdanske punce dirkalne vaje na moških kolesih, na balašanski cesti po noči, ker po dnevu se bojijo, da bi jih Čuk videl in spravil na njegovo palco. Vaje je baje nadzoroval lastnik koles.

SLAB ŽENIN . . .

Hči: Papa! Gospod Suhec me je poprosil za roko.
Oče: Kaj? On? Da bi s tvo-

jo doto plačal svoje dolgove, ki jih niti narediti ni mogel sam.

Pravijo, da je Čuk tako obnemogel, di ne more več priti skozi Zapuže k Bizjakom, zato mu morajo hoditi dekleta do Ajdovščine naproti.

Pravijo, da se je ustanovila v Kožmanih podružnica tovarne za produkciranje babjih čenč ter sprejema ženske, ne oziraje se na starost, ki bi hostele sodelovati pri tem koristnem in plodonosnem delu za povedigo klepetulj.

Pravijo, da bodo Hudajužnarski fantje ponovili ples pri »okajeni lasterni«. Dopisnika bodo prosili za godca, nekega drugega pa za reditelja pri plesu. Čisti dobiček bo razdeljen med strice. To bo lušno!

Pravijo, da pravijo da sem pravil vse to jaz, kar so pravili, da je potem pravil »Čuk« da pravijo na Slapu. Zdaj pravim pa jaz, da nisem pravil, ko pa bom pravil, vam že zdaj pravim, da se ne bom vas nič bal, in da se bom vam pod vsak pravijo, ki ga bom pravil jaz, podpisal takole: Strukelj France.

Pravijo, da se je hotel v Podmelcu oženiti neki mož iz juga ter odpreti Trattorio in brivnico. Ker pa je imel prekrive noge, mu je uteklo dekle.

Pravijo, da se podmelška dekleta lamentajo, ker ne morejo ob nedeljah ponoči spati, zaradi tega, ker jim celo noč neki ilovski fant poje.

Pravijo, da je napravil Čuk »divorzio«. Pozivlja se torej vse one gospodične, katere bi se rade poročile, da vložijo prošnjo na uredništvo »Čuka« do 32. junija 1923.

Pravijo, da ima Čuk tak vpliv na Lomška dekleta, da so se dale od njega izpeljati od veselice na Kalu, ko je bilo najlepše in prav so imele, ker, da so se v Čukovi družbi bolj zabavale priča to, da so prišle v njegovem spremstvu zgodaj drugo jutro domov.

Pravijo tudi nato dotična dekleta, da je Čukova črna obleka po noči zelo primerna, ker se jo težko zapazi.

Pravijo, da so Vrtojbeni začeli šparati svoje žene, zdaj se vode ne bodo nosile; s prvim dnem drugega meseca bo imela vsaka hiša napeljavno fontano po vseh loncih in skledah in vsak lonec in skleda bodo imeli svojo »špino«.

Pravijo, da bodo Podraški fantje naredili prošnjo na Musolinija, da bi izdal zakon, da se ne sme ob ponedeljskih zapustiti postelje pred osmo uro.

Pravijo, da v Komnu nameravajo napraviti in zgraditi nov mlin in sicer mlin na burjo. Mlč bo po konkurenčnih cenah, kar zastoj.

Pravijo, da doljanskim dekletam zelo dopadejo fantje z juga, posebno še tisti, ki imajo črne srajce.

Pravijo, da vozi korijera iz Volčjegrada v Komen preveč počasi. Zato bo sedaj neko društvo v Komnu ustanovilo novo zrakoplovno zvezo med Volčjegradom in Komnom. V ta namen se bo baje zgradila v Komnu na lužah velika garaža ali lopa za šrambo tega letala.

Pravijo, da voditelji rodiške občine niso dobili še nobene dekoracije, pač pa je dotična oseba, ki jih je v Čuku »dekorirala« že davno v pokoju, kajti zaslužila je odmor že pred davnim časom, ter se končno zopet nahaja tu pri nas v Rodiku, in upamo da sedaj v kratkem prevzame službo občinskega sluga.

Pravijo, boste plesalke iz Avč, da je bilo jako lušno plesati, toda še lepše bi bilo, ko bi bile obute; torej prosijo dotičnika, ki jih je ovadil Čuku, da bi jim kupil čevlje, one mu bodo kupile pa klobuč, ker ga je ob otvoritvi nove gostilne izgubil, da si ga ne bo več izposojal na tovariševi glavi.

Pravijo, da je v Divači večer vojak, služil ni namreč v nobeni državi, kljub temu da je bil v treh državah potrjen. Nosi pa vendar vojaško obleko.

Pravijo, da se Flajs in Spičk jako jezita, ker ju je Čuk na palci ovadil, kako sta hotela ostrašiti »putele« s kolesi in oponašanjem čuka, in to radi tega, ker Flajs še vedno nosi znanje velike »tombole«, napravljene s kolesom in strah in zabavo kratkokrilih amorjevih hčerk, kojih srca si pridobiti, si zastoj prizadevata.

Pravijo Tolminci, da se hoče Musolini proslaviti s tem, da odpravi urade iz Tolmina, ker hoče Tolmincem pokazati, kako je fajn pod njegovo vladjo. Ni res, da bi se Tolminci radi tega kaj jezili, pač pa so mu jako hvaležni, ker tako skrbi za splošni gospodarski položaj okraja, in mu po »Čuku« sporočajo svojo udanostno zahvalo.

Pravijo, da imajo v Trnovem pri Gorici takega fanta, ki se je posebno dobro naučil pri vojakih nočno službo držati, da ne more več pozabiti tiste navade, Čuk je pa sedel na bezgove mu drevesu in vse to videl.

Pravilnik za občinske uslužbenice je izšel v »Narodni knjigarni« v Gorici in sicer v italijansko-slovenskem jeziku. Cena iztisu 5 L. Pozor županstva in občinski nameščenci.

»TUDI GLAVO...«

Jejtelesu se je pripetilo, po kdo ve kaki pomoti, da je moral iz pisarne v strelski jarek. Pri hudem topovskem ognju je revežu odbilo nogo. Zvijal se je v bolečinah in klical na pomoč, kar ga vglada sanitetni vojak Janez. Vpraša ga, kaj mu je, da tako vpije. »Ali ne vidiš, da sem ob nogo - nesi me na »hilspiac«, da me obvežejo!« Janez ga zadene na hrbet ter koraka z njim proti sanitetni postaji. Par granat treščič v neposredni bližini dvojice in drobce granate odtrga nesrečnemu Jejtelesu glavo; ne da bi Janez to v tem peklenkem trušču opazil. Ko ga nese proti name-njenemu prostoru, se krohotajo tovariši Janezu nasproti, kaj neki nese truplo, kateremu ni pomoči. Nekdo mu zakliče: »Ali ne vidiš, da je brez glave!« Janez pogleda čez ramo, vrže truplo raz rame ter jezen zavpije: »Prokleti jud, še na zadnjo uro me je ogoljufal. Rekel mi je, da mu je odbilo samo nogo, pa mu je tudi glavo!«

TRI PISAVE.

Poznamo advokata, ki je zmožen treh vrst pisave. Eno pisavo lahko čita sam, njegova žena jo pa ne more; drugo vrsto čita lahko njegova žena, on sam je pa ne more; tretje vrste pa ne more čitati on, ne njegova žena niti katerikoli drugi človek na svetu.

Pevsko in glasbeno društvo v Gorici priredi v nedeljo dne 1. julija v dvorani Mikuž pri Sv. Luciji koncert. Obeta se velik naval. Med drugimi pesnimi se bo pela tudi Sattnerjeva kantada »V pepelnici noči« po S. Gregorčičevem besedilu.

PISMO.

IZ BOLOGNE.

Pozdrave pošiljajo podpisani vsem prijateljem »Čuka«, posebno pa bivšim prijateljem letnika 1901; Pašta jim ne ugaja preveč, riži biži tudi ne, edino le »prostost«. Rutar Ivan, Volče; Zimic Joško, Gorica; Rust Franc, Ajdovščina; Vrtovec Roman, Vel. Žablje; Velišček Ivo, Solkan; Zetiš Ivo, Trst; Piroslav Urdih, Miren; Petean Franc, Miren.

IZ MODENE.

Obilo pozdravov pošiljajo slovenski polentarji brez polente pri 2. težkem topničarskem polku v Modeni vsem znankam in znancem, prijateljicam in prijateljem.*

Spacapan Peter, Ozeljjan; Lavrenčič Ivan, Štanjel; Taušar Franc, Movče; Cerkvenc Josip, Škocijan; Kristan Maks, Zagorje pri Št. Petru; Faganel Franc, Čepiče; Volk Marijan, Črniče; Kovačič Miha, Loje pri Podmeltu; Trebec Ludvik, Sežana; Stojkovič Franc, Orlek; Mlač Zorko, Lokev; Ladislav Mot, Idrija; Križnič Tone, Ročinj; Dolfe Bajt, Kanal; Pulič Josip, Veliki Repen; Goljevšek Rudolf, Kamnje.

IZ FLORENCE.

Lepe pozdrave pošiljamo vsem, slovenski fantje od poljskega topništva, 4. in 5. stotnija, letnik 1913:

Gerlj Ludovik, Harije-Bistrica, Josip Mošnik, Smerje; Anton Čeligoj, Topolec; Franc Nodoh, Prem; Jakop Kočjančič Tominje; Alojz Šajn, Knežak; Milan Skrabolje, Il. Bistrica; Pavel Barbiš, Il. Bistrica; Aloiz Vrh, Dol. Zemon; Ivan Frank, Brce; Anton Mišigoj, Slavina; Viktor Ožbič, Postojna; Valentin Vidmar, Podkraj; Martin Batič, Ustje; Franc Peternel, Zakriž-Cerkno; Rudolf Semenic, Trst; Franc Močnik, Cerkno; Ivan Barut, Gabrovnica; Josip Rapotec, Dolina; Alojz Zaren, Prvačina; Cah Zdravko, Černikol.

IZ ORBASSANO.

Nbroj pozdravov iz samotne stražnice »Čukovim« čitateljem in čitateljicam posebno nežnemu spolu pošiljajo fantje 92. pešpolka: Franc Drole, Podbrdo, Henrik pl. Reya, Kozana; Širok Štefan, Solkan, Marušič Karl, Opatjeselo in Cotič Josip Renče.

Razgovor obitaroku.

Prvi: »Dejali so mi, da je tvoj razred sestavljen iz samih malih osličkov«.

Drugi: »Da, — a menj so de-

jali, da je v tvojem razredu samo en osel, a tisti, da je zelo velik!«

IZ SAPATORIO.

Slovenski fantje pošiljamo pozdrave vsem čitateljem »Čuka«, starišem, bratom, sestram, prijateljem, prijateljicam, in vsem znancem:

Furlan Angel, Gabrovec pri Proseku; Caharija Leopold, Nabrežina; Škrk Josip, Saleš; Martinčič Mirko, Sv. Križ; Miheč Rudolf, Repnič; Pirjevec Viktor, Orlek-Sežana; Ipavec Franc, Črniče-Gorica; Ciglič Radislav, Števerjan; Sila Alojz, Povir; Ožbič Matija, Grobišče pri Postojni; Samsa Rudolf, Stara Sušica; Benčič Franc, Kozina; Uršič Mihael, Borjana; Valenčič Franc, Dolenje Bistrica; Kapelj Ivan, Trst; Kerševan Karel, Trst; Furlan Stanko, Trst; Filipčič Ivan, Rozol; Stajšič Ivan, Pazin.

LISTNICA.

Vsem. Čuk je prav hud. Vse bo zmetal v koš, če prihodnjic ne bo boljše. Vi pa res mislite, da morajo vse neumne čenče v list. Pozabili ste na oovtip. Če bi bila Sova na palci, bi morda vse izklepetala, jaz pa ne morem in ne bom. Pišite razločno in lepo. Pika. — Kneža. Dosti tega; pa kaj noyega. — Idrija. Hvala lepa za lisico. — Trst. Greta. Istotako. — Trst. Greta. V koš. Ono z žlikrof ne vemo, kako naj ima pomen. — Trst. Sv. Ivan. Hvala za lisico in za go-

spoda. — Hudajužna. Eno priobčimo, drugo ne. Ubogi strici, vedno jih imate na piki. — Il. Bistrica. Da se je L. L. zaljubil v 16 letno dekle? Ali naj se v 50 letno? — Zagorje. Pri takih dopisih moramo že vedeti, na koga letijo ostre puščice. — Kozlje. Niso vedno dekleta kriva, če se vlačijo s fanti. Bodimo pravični. — Prem. Špijoni so šli v koš, ker so osebni in nimajo soli ne popra. — Podlaniše. Gospa, ki pleše »mošo« s fanti z juga pleše zdaj v košu. — Kramberg. Dekleta, ki služijo »Tratoriz Nord« se vozijo po noči z avtom? Pa če čez dan nimajo časa? — Temilne. Osel gre samo enkrat na led, Čuk pa na osebnosti samo enkrat. — Zagorje. Moramo vedeti, za kaj gre. — »Rdeča, bela, plava.« Hvala za gospoda. Pozdrave Blejčanom! — Vrtojba. Šlo je v koš. Pišite krajše! — Oglas. Zena vam je všla? Prav je imela, če ste tako neumni, da to potem še po svetu trosite. — Ocizla. Slabo pisano. — Čezsoča. V koš. — Cenča. Brez podpisa trikrat v koš! — Idrija. Pesem ni zrela, zato jo je koš dobil. — Nabrežina. Kdo razume vaše bitke brez generalnega štaba? Mi ne. — Julijska krajina. Pesem je šla v koš. — Hrašče. Nam nerazumljivo. V koš! — Manče. Če dekleta ne nosijo kratkih kril, kaj se potem vtikate vanje? — Rdeče pismo — nova ženitev. Našo nemilost. — Krasno. Nismo mogli brati. — Miren. V koš! — Šempas.

Društvo kvantare zboruje v košu. — Vrtojba. Pesem sedi v košu in razmišlja o svojih pogreških. — Trst — Vespucci. Hvala za lisico. — Čepovan. Slabo pisano, kdo naj pa še razume? — Sovodnje. »Od pupe« je šlo v koš. — Tolmin. Ne lažite se! Saj to ni res, kar ste napisali o plesu. — Budanje. Neumnost! Ljubosumnosti ne priobčujemo! — Straža. Bravo punca! — Vrh. Pesem v koš! — Števerjan. Za zdaj je bolj previdno, da ve samo koš. — Brginj. Prišlo v nemilost. — Dobravlje. Hvala za lisico. — Dolnji Zemon. Za zdaj v koš. Pošljite nam še kaj zrelega. — Turin. Preslabo pisano, ne beremo takih pisem. — Ročinj. Niti »speglje mi ne pomagajo. Pišite boljše. — Peč. Zna dobro kuhati juho — to pa nas toliko briga kot lanski sneg. — Koptko. Hvala za gospodarja. — Ljubljana. Isto! — Ubeljsko. Pustite tisto dekle v miru. — Srednje. Rutarke punce diše po parfumu, pa že mislite, da jih mora še Čuk in njeqovi bralci vohati. Ne boš! — Staro selo. Pаметen dopis, za »Stražo«, a premalo zakrkljiv za Čuka. Čuk govori tudi resne stvari v svojem posebnem jeziku. — Šutna — Kamnik. Hvala za lisico. — Gradišče pri Vipavi. Isto. — Šempas. Isto. — Grgar. Pesem je šla v koš. — Tolmin. O Zadlazu pravite, da ima neko dekle dolg jezik. Vaš je segel celo do Gorice, zdaj je v košu. — Brescija. Pozdrave od fantov vsem. Fantje pa naj krajši dopis napišejo in nam ga pošljejo. — Piacenza. Isto. Za vojaška pisma je odmerjenega le malo prostora. — Imenje. Letelo v koš prav po paragrafu. — Slov. hribolazci, Kobarid. Pozdrave pošiljajo. Pisma ima pa Čuk rad kratka. — Livek. Za zdaj je šlo v koš. Ni bilo drugače. Pa drugič še kaj. — Otlica. Slabo pisano. — Sežana. Nič ni, nič ne bo. — Otalež. Pustimo za danes. — Sežana. Hvala za lisico. — Zvan. Pošljite kako boljše risbo, ne strogih dekoracij. — Dornberg. Skoraj sem spegle pokvaril, ob branju dopisa. Pišite boljše!

Priznanje.

Mizarsko stavbeno podjetje Butkovič-Boštjančič v Mirnu je izdelalo za »Narodno knjigarno« v Gorici, Via Carducci št. 7 stalaže in banke natančno po predloženem načrtu. Izdelek dela čast imenovnemu mizarskemu podjetju. Tudi cene lepemu izdelku so bile primerno nastavljene. Zato izreka podpisano vodstvo mizarskemu podjetju Butkovič-Boštjančič v Mirnu svoje priznanje ter je priporoča rojakom na Goriškem.

Gorica, 16. junija 1923.

Vodstvo
»Narodne knjigarne«.

Zapomnite si:

Fotograf JERKIČ

ima svoje odlikovano podjetje v Vrtni ulici (Corso Verdi) št. 36 v vilici na dvorišču. ....

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

POZIV k subscripciji novih delnic XIII. emisije.

Od občnega zbora delničarjev dne 6. maja t. l. k temu pooblaščenim upravni svet Ljubljanske kreditne banke provaja na podlagi odobrenja Ministrstva za trgovino in industrijo z dne 7. novembra 1920 VI št. 3199 zvišanje delniške glavnice

od 20.000.000 na 25.000.000 dinarjev z izdajo 50.000 novih delnic po Din 100.— nom.

pod sledečimi pogoji: 1. Dosedanjim delničarjem se ponudi 40.000 delnic v nominalnem iznosu 4.000.000.— dinarjev tako, da smejo optirati na vsakih pet starih eno novo po tečaju Din. 175.— tel. quel. V izvrševanju opcije morajo predložiti delničarji stare delnice brez kuponov pol na blagajnah nižje navedenih mest k prekolekovanju. Inozemskim delničarjem, ki ne stanujejo v enem subskripcijskih mest, ni treba vpošiljati delnic, temveč morajo le točno naznaniti njihove številke in jih na morebitno zahtevo predložiti v kolekovanje mestu, ki se jim bo naznanilo. Odlomki izpod 5 delnic se ne upoštevajo. — 2. Novim reflektantom se ponudi 10.000 delnic v nominalnem iznosu Din. 1.000.000.— in vse od dosedanjih delničarjev nevpisane delnice po kurzu Din. 215.— tel. quel za delnico. — 3. Protivrednost vseh subskribiranih delnic je plačljiva naenkrat takoj ob subscripciji. — 4. Potrdila o vplačilu se morajo skrbno shraniti. — 5. Vse nove delnice so deležne dobička za celo tekoče leto in imajo kupon za leto 1923. — 6. Subscripcija traja od 10. junija do 25. junija 1923. — 7. Kot subskripcijska mesta so določene: Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani in njene podružnice v Trstu, Gorici, Brežicah, Celju, Kranju, Mariboru, Metkoviću, Novem Sadu, Ptuj, Sarajevu in Splitu; Hrvatsko-slavonska zemaljska hipotekarna banka v Zagrebu; Beogradska ujedinjena banka v Beogradu; Živnostenska banka, filijala Wien, Wiener Bank Verein Wien in Živnostenska banka v Pragi. — 8. Dodelitev neoptiranih delnic je pridržana upravnemu svetu in se izvrši kar najhitreje, za nedodeljene delnice se vplačani denar vrne najpozneje do 31. julija t. l. — 9. Izročitev novih delnic se bo izvršila proti vrnitvi subskripcijskih potrdil do konca tekočega leta. — 10. Uspeh gornje subskripcije je zajamčen po posebnem garančnem sindikatu.

V LJUBLJANI, dne 1. junija 1923.

Upravni svet.

Franc Prinzig - Gorica

na Katerinijevem trgu št. 2.

Prevazanje z avtomobili, izdelki iz cementa, iz umelnega kamenja, izrezani kipi itd.

Zaloga cementa in krede.

Cene brez konkurence.

Cene ugodne.

Vino pristno.

Gostilničarjem!

Zadruga v Dobravljah, v Dornbergu, v Selu in Hranilnica ter Posojilnica v Rihembergu, ki so se združile v Vinarsko zvezo, se priporočajo gostilničarjem in vsem cenjenim odjemalcem za blagohotna naročila domačih vin v lastnih kletah in v skupni kleti, v Gorici, Via Mameli št. 8.

Razprodaja vina v skupni kleti v Gorici se prične s 1. junijem 1923. Razprodaja se od 56. litrov naprej v vsaki množini in po zelo ugodnih cenah.

Vino pristno.

Cene ugodne.

Mobilije domači in inozenski izdelki.

NAJNOVEJSI VZORCI.

STALNO DOHAJANJE.

O. BERNT,

Gorica, Piazza della Vittoria (na Travniku) št. 21. Telefon št. 66. Poročne in jedilne sobe, pohištvo, železni in medeni posteljnaki, omare in ograde za predsobe; sprejemnice, garniture »Club« in navadne, mobilije za urade v ameriškem slogu in navadne, stolice in naslonjači v veliki izbiri, mizice, popolne pisarne, vozički za otroke, divani, žimnice, vzmeti (sušte) itd.

Popolna oprema restavracij, uradov in zavodov.

POSEBNI POPUSTI ZA PREPRODAJALCE.

Sprejemajo se vsakovrstna naročila za pohištvo in zagotavlja točno in prvovrstno napravljeno blago.

Meščani!

Okoličani!

Naznanja se, da se je otvorila v večjih in prenovljenih prostorih staroznana

Restavracija pri Črnem Orlu

Gorica, via S. Giovanni 6.

Točijo se pristna briška in vipavska vina ter izvrstni kraški teran.

Postrežba točna. Domača kuhinja.

Sobe za potnike. — Dvorana za zborovanje.

Toplo se priporoča sl. občinstvu

lastnik **IVAN FIEGL**

Zaloga piva „ADRIA“

Priznано najboljšo pivo v Julijski Benečiji. Zaloga v Gorici, Via Silvio Pelico št. 10.

Za obilna naročila od strani gosp. gostilničarjev se priporoča

Franc Berzellini
zalogatelj.

Odlikovana goriška čevljarna

D'Osvaldo Henrik

zapriseženi sodni izvedenc.

CENTRALA:

Via Mazzini 17

Gorica

PODRUŽNICA:

Corso Verdi 13

Telefon 115

Velika izbira elegantnih čevljev za moške, ženske in otroke - Sprejema vsakovrstna papravlila :-: :-:

FOTOGRAF JORDAN OBLAK

Gorica, ulica XXIV Magio 16

(prej Tre Ré)

priporoča svoj fotografski, umetniški atelje.

Na željo pride slikat tudi na dom. Povečuje in zmanjšuje vsakovrstne fotografije. Izvršuje fotografije za potne legitimacije v eni uri.

MIRODILNICA

v zvezi v lastno

dišavnico
E. GRAPULIN

Nasproti Ljudskemu vrtu.

Na drobno. Na debelo.

Cene brez vsake konkurence.

Pozor!

Od dne 15. aprila naprej popravljam ure

po nižani ceni.

Popravljam žepne ure, budilke in druge po **L. 6 komad.**

M. ŠULIGOJ, urar

via della Barriera 43, pri državnem kolodvoru v GORICI.

Restavracija Central

v Gorici, Corso Gius. Verdi 32. Zbirališče meščanov in deželanov.

Za obilen obisk se priporoča

JOSIPINA PODGORNIK,
restavratorka.

Pozor

Pozor

na najstarejšo goriško zalogo pohištva!

Prodajam pohištvo po zelo nizkih cenah, in sicer:

Omare	od 200 L. navzgor
Posteljnake	90 " "
Vzmeti	70 " "
Žimnice	60 " "
Spalne sobe	800 " "

Velika izbira kompletnih spalnic najelegantnejših in priprostitih z železnimi posteljnaki.

Z obilen obisk se priporoča

Ant. Breščak, največja zaloga pohištva na Goriškem z lastno delavnico v Gorici, Via Carducci 14 (prej Gosposka ulica) in Via C. Favetti 3.

GORICA BRUNO SAUNIG GORICA

Via Carducci 7 v hiši gor. ljudske posojilnice, Via Carducci 7

usje, nadplati, podplati, čevljarske, sedlarske potrebščine.

:: Vrvi, biči, bičevniki, masti, ličila, barvila. ::

☛ Sveče, vesek, kadila. ☛

Kupuje čebelni vosek po najvišjih dnevnih cenah.

Tovarniška zaloga podpetnikov PIRELLI na debelo.

☛ Podružnica v Solkanu. ☛

Podružnica

LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE

v Gorici, Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telef. št. 50.

Brzjavni naslov: LJUBLJANSKA BANKA

Delniška glavica SHS kron

80 milijonov

Rezerva SHS kron

64 milijonov

Centrala: LJUBLJANA

Podružnice: Brežice, Kranj, Melkovič, Celje Maribor, Novi Sad, Ptuj, Sarajvo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice do 4 1/2%. Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

Nakazila in plačila v jugoslavijo in inozemstvo sploh.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja.

Izvršuje: vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantnejše.

Uradne ure za občinstvo 8 1/2 do 12 in od 3 do 5.

Ob sobotah pop., ob nedeljah in praznikih se ne uraduje.